

Under seminariet "Konsten – framtidens ekonomi?" den 12 april 2019 fick deltagarna diskutera följande frågeställningar i mindre grupper.

► I vilken grad är beslutsfattare redo att omfamna kulturdriven utveckling och innovation? Vad behöver dagens beslutsfattare för att kunna vara medskapande och bidra i den utveckling som nu sker? Avslutningsvis ombads de försöka lyfta vilken roll de själva skulle kunna ta för att medverka till utvecklingen.

Enligt seminariets deltagare är politiker i kultur- och fritidsnämnderna redo att omfamna kulturdriven utveckling och innovation, men det är svårt att få gehör och det blir många vattentäta skott. En stor utmaning är att fritidspolitiker ofta har för liten tid att sätta sig in i området och agera. Det finns dessutom en hög osäkerhet kring behov och budget.

Landets offentliga institutioner borde vara förebilder och gå i bräschen genom att ge lön till konstnärer för deras arbete, enligt MU-avtalet. Kultur ger ekonomi men välfärdssamhället kostar för mycket och kulturen hamnar i skuggan. Mellanled som arrangörer t ex gallerister och kulturarrangörer glöms ofta bort.

Kultur- och fritidschefen är oftast samma person, att separera uppdragen så det finns en fritidschef och en kulturchef är ett steg i rätt riktning. Man måste hålla sig uppdaterad i samtidskonsten och få resurser att arbeta med visioner – långsiktigt och framåtsyftande. Kultur ska vara en positiv kostnad. Exemplet från Bergens kommun (kommundirektör Harm-Christian Tolden) som presenterades under seminariet där kulturplanen är en lika viktig plan som t ex den vanligen mer obligatoriska infrastrukturplanen, gav många tankar.

Pengarna har betydelse, "kan det löna sig" är en fråga som onödigt ofta ställs. Vikten av folkets röst är stort – fler och fler ser värdet av kultur som en investering. Kulturgaranti för äldre och yngre är en viktig satsning. Kulturen kan möta skolor – man måste bygga långsiktigt och lära barn och ungdomar vikten av kultur. Betydelsefullt är att de tidigt får en god och kvalitativ upplevelse, t ex genom att låta konstnärer arbeta med förskolan.

Samråd mellan konst och politik behövs mer regelbundet. Utbildning för politiker behövs – att endast visa en vacker presentation räcker inte. Kulturlivet måste bli bättre på att bjuda in politiker och politiker måste bli bättre på att bjuda in kulturlivet. Bättre samspel mellan politiker och tjänstemän krävs för en utveckling. Dessutom är det önskvärt med en större ömsesidig kontakt för att skapa närhet mellan kulturarbetare och politiken.

Initiativet måste komma från de som äger frågan. Politiken kan öppna för möten och konstnärerna kan vara mer intresserade och positiva. Målet med kultur till alla är knepigt. Samla rösten till en gemensam stämning och våga vara i opposition är några viktiga delar. Fler kulturarbetare skulle t ex kunna engagera sig i politiska partier.